

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: P. van Meerten

Titel: Van een poes die een kindje redde

Druk: 1

62 blz.

G. K. C. O. 10 t. d. t. 30 cent. Dit is een gemoderniseerd oud verhaal, behelzende de wonderbaarlijke redding van een klein kind, in een houten wieg schommelend op het onstuimige water bij een groote overstroming, en dat wel, doordat de zwarte poes voortdurend het evenwicht bewaart door naar behoeven telkens van den éénen naar den anderen kant te springen. Men verbaast zich over de fantasie van den auteur, die daarmee 62 bladzijden weet te vullen, zonder dat het verveelt. Hier en daar rijst echter twijfel inzake de juiste uitbeelding van de gebeurtenissen, b.v. dat moeder meer aandacht schenkt aan de koeien dan aan de kinderen in het uur van algemeen gevaar. De auteur geeft aan zijn vertelling een Christelijken geest; echter spreekt hij op een vreemde wijze over God den Heere, door Hem telkens den verren Vadervriend te noemen. De Bijbel wordt genoemd een dikke brief van dien verren Vadervriend. Christus komt in dit boekje niet voor. Het gebed betreft alleen uiterlijke dingen. Het komt ons voor, dat we met goede herdrukken beter zijn dan met nieuwe boekjes als dit. Het gegeven is naar onze opvatting te onbeduidend, ook al is het op waarheid gegrond.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1935

Auteur: P. van Meerten

Titel: Van een poes die een kindje redde

Druk: 1

62 blz.

Dit is het oude verhaal van een poes, die bij een watersnood een kindje redde. Wij kennen het verhaal uit onze kinderjaren, maar 't is hier zoo verjongd en vernieuwd, dat de kinderen 't mooi zullen vinden. Een enkele opmerking: God een verren Vadervriend noemen, is dunkt mij geen gelukkige maniet om zich kinderlijk uit te drukken. Aanbevolen voor kinderen van 7-9 jaar.

Boekbeoordeling in Kind en Zondag, 1935

Auteur: P. van Meerten

Titel: Van een poes die een kindje redde

Druk: 1

62 blz.

jongens- en meisjesboek; geschikt voor een leeftijd van ± 9 jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: Wim, een leuke jongen, ziet drie jongens bij een brug ieder om de beurt iets in het water werpen. Dat wekt zijn nieuwsgierigheid en bij onderzoek merkt hij, dat de jongens poesjes verdrinken. Door zijn dapperheid voorkomt hij, dat ook het vierde poesje wordt verdrongen. Hij neemt het poesje mee naar huis. Moortje - zoo wordt het poesje genoemd - is dol op de wieg van Jantje, Wim's broertje. Als in het volgend voorjaar de dijk doorbreekt en het land overstroomd, wordt poes Jantje's redder, door de wieg, waarin Jantje te slapen ligt, veilig over de wilde golven te sturen. Algemeene op- of aanmerkingen: Een aardig verhaal, maar ongeschikt voor een Kerstboekje; immers het waarachtige verkeer met den Heere wordt in dit boekje niet gevonden. De schrijver laat de kinderen bidden tot "een verre Vadervriend" (blz. 24 en 55), die zich heeft geopenbaard in "een dikke brief" (blz. 25). Als vader weet dat zijn kind in gevaar is, bidt hij niet tot God voor het behoud van zijn kind. Slechts buurvrouw Bartel steunt tot tweemaal toe: "Heere, red mij!" 't Verhaal boeit ongetwijfeld, maar het is meer een pleidooi voor goede katten verzorging, dan een pogen om het kind dichter bij den Heere Jezus te brengen. Die naam zoeken wij tevergeefs in dit boekje, dat puur modern is. Conclusie: Niet aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1935
